

Den Tredje:

Många vilar jag i bröstet känner, Mucken oro märker jag, En af mina aldra bästa wänner, Har gått bort från mig i dag; All min glädje hastigt hon utsläcte, När hon handen till en annan räckte, Hon ser bort det säger jag.

2. Att du din bortgång en gång får begråta, Fast det mig en plåga är, Men förlåt mig hjertans Glicka söta, Att jag det af dig begår, Ack! att jag skulle min söta Glicka mista, Jag nu förjer till mitt aldrasista, Hwaraf hon trod' glädja sig.

3. Hade döden dig ifrån mig tagit, Hade sorgen ej varit så stor, Men att owannen har min wån bedragit, Och nedslagit sina flor, Han dem fast har fäst i hjertat neder, Att hon nu ej hör hwad jag beder, Sorg och klagan hos mig bor.

4. Säg mig Glicka, har du wist beslutit, Till att ewigt glömma mig, Ur nu hoppet aldeles för mig ute, Kan jag aldrig winna dig, Aldrig

Jag min söta Flicka glömmmer, Om jag sofver,
vaknar eller drömmmer, Ty jag war i henne kär.

5. Så les nu wäl med den du har utforat,
Men betänk hwad du har gjort, Hjertat mitt, så
ömfeligen sårat, Och det såret är så stort, Allt
kropp och själ blir innerlig grafwerat, Åtta dig du
ej gör så mera, Din ostadighet blir spord.

